

DHE TË BËJË TË JETOJË ME ARGUMENTET ATË QË JETOI

Një fjalim nga zëdhënësi
i Shtetit Islam, Shejhu dhe Muxhahidi
Ebu Muhamed el-Adnani esh-Shami

FURAT

{DHE TË BËJË TË JETOJË ME ARGUMENTET ATË QË JETOI}

Shejhu dhe Muxhahidi Ebu Muhamed el-Adnani esh-Shami
(Allahu e ruajt)

I gjithë lavdërimi i takon Allahut, të Fuqishmin, të Madhërishmin. Paqja dhe bekimi qofshin mbi atë, i cili u dërgua me shpatën si mëshirë për të gjitha botërat. Për të vazhduar:

Allahu (I Lartësuar) ka thënë: {S'ka dyshim se ata që e kundërshtojnë Allahun dhe të dërguarin e Tij, të tillët janë ndër më të poshtëruarit.} {„Allahu ka përcaktuar „Unë dhe të dërguarit e Mi patjetër do të ngadhënjejmë!"} (Muxhadele 20-21)

Dhe Zoti ynë ka thënë për hebrenjtë: {Përkujto (o i dërguar) kur Zoti Yt shpalli qartas se mbi ta do të vë, deri në ditën e kijametit, sundimin e ndonjë që ka për t'ua shijuar atyre mundimin më të shëmtuar. Vërtet Zoti yt ndërmerr shpejtë dënimin, Ai edhe falë e mëshiron shumë} (Araf 167)

Dhe nga Ebu Hurerja transmetohet, se i dërguari i Allahut (sallAllahu alejhi ue selem) ka thënë: „Nuk do të vijë ora e fundit mbi këtë tokë, përderisa muslimanët t'i luftojnë hebrenjtë, dhe hebrenjtë të fshihen pas pemëve dhe gurëve. Dhe guri do t'i thotë muslimanit: Pas meje është fshehur një çifut, eja e vrite."

Nga Ebu Hurejra është transmetuar gjithashtu, se Pejgamberi (sallAllahu alejhi ue selem) ka thënë: „Kijameti nuk do të ndodhë derisa Romakët të vijnë në Amak. Një ushtri do të del t'i luftojë ata nga Medina, ata do të jenë nga njerëzit më të mirë të botës atë ditë; kur të radhiten të luftojnë, Romakët do të thonë, "Na lejoni t'i luftojnë ata që i zunë rob gratë dhe fëmijët tanë," kësaj Muslimanët do t'i përgjigjen, "Jo për Allahun! Asnjëherë nuk do t'ua lëmë juve vëllezërit tanë." Dhe ata do t'i luftojnë. Një e treta e Muslimanëve do të ikin, dhe ata janë të cilëve Allahu asnjëherë nuk do t'ua falë; një e treta do të vriten dhe ata janë Shehidët më të mirë në shikimin e Allahut; kurse një e treta do ta arrij fitoren dhe ata asnjëherë nuk do të sprovohen. Pastaj do ta pushtojnë Konstantinopojen.

Mjerë për ju, o ju kryqtarë dhe ju hebrenjë! Sa herë që ju pushoni, shpërndaheni, shtypni dhe tejkaloni, Allahu do të vijë tek ju nga ku nuk e pritni, dhe adhuruesit e Tij do të vijnë tek ju për t'ju dënuar me një dënim të dhimbshëm. Kjo është ajo që na premtoi Zoti ynë, dhe Ai nuk e thyen premtimin e Vet.

Amerika e paaftë mendon se me aleatët e saj mund t'i frikësoj besimtarët apo të fitojë kundër muxhahidëve – Jo!

Koalicioni kryqtar erdhi para 13 viteve në Irak, duke menduar se askush nuk mund t'i dilte ballë për ballë, dhe se fuqia matej sipas pajisjeve dhe numrit. Pastaj, kaluan vetëm disa ditë dhe Bushi budalla shpalli përfundimin e operacioneve ushtarake dhe pohoi me mendjemadhësi, duke gënjyer me iluzion të plotë dhe arrogancë, përfundimin e luftës dhe fitoren. Por, ne atyre iu shpallem se lufta ende s'kishte filluar, dhe nuk zgjati

shumë derisa u bë e qartë se Bushi kishte gënjyer dhe muxhahidët e kishin thënë të vërtetën. Muxhahidët e ndezën luftën e tyre kundër Amerikës dhe aleatëve të saj, kështu që ushtria e tyre u shtyp në Vendin e dy Lumenjëve (Irak) dhe ra në moçalin e shkatërrimit, nga i cili, me lejen e Allahut, nuk do të dalin. Pastaj, pas 8 viteve të luftës së madhe, e cila shkatërroi ekonominë e Amerikës dhe e rraskapiti ushtrinë e saj, mushku Obama shpalli fitimtare tërheqjen e ushtrisë kryqtare nga Iraku, sipas pohimit të tij mashtrues. Ne iu patëm shpall asaj kohe, se beteja ende nuk e ka arritur kulmin e saj, dhe ne iu betuam se ata do të riktheheshin pas daljes.

Mushku i hebrenjëve ka gënjyer, Amerika ka gënjyer dhe muxhahidët e kanë thënë të vërtetën.

Ky është Shteti Islam, i qëndrueshëm dhe i fuqishëm nga mirësia e Allahut! Dhe këtu është rikthyer mbrojtësja e hebrenjëve dhe të kryqit me ushtrinë e saj, Amerika. Ajo po i hedh bijtë e saj në luftë kundër muxhahidëve, e po i thotë vetvetes dhe aleatëve të saj se mund ta shkatërrojë Shtetin Islam e ta shlyej xhihadin.

Pra dëgjo mirë, oj Amerikë! Dhe dëgjoni, o ju kryqtarë! Dëgjoni, o ju hebrenjë!

Zoti ynë ka thënë: {E tashmë fjala (premtimi) e jonë u është dhënë më parë robërve tanë të dërguar, se ata, pa dyshim do të jenë të ndihmuar. Dhe se ushtria jonë do të jenë ata ngadhënjyesit. dhe: {Luftoni ata, Allahu i dënon dhe i mposhtë ata nëpërmjet jush, e juve ju ndihmon kundër tyre dhe shëron zemrat e njerëzve besimtarë.}

Ne jemi duke pritur premtimin e Tij, sepse ne jemi të sigurt për të. Kështu që ushtritë dhe tubimet tuaja nuk do t'na frikësojnë! Kërcënimet e fushatat tuaja nuk do t'na largojnë nga rruga jonë! Ju kurrë nuk do të jeni fitimtarë, dhe ju jeni në disfatë!

Oj Amerikë, Mos mendon ti se fitorja arrihet duke vrarë një ose disa udhëheqës? Kjo me të vërtetë do të ishte një fitore e rreme. A mos fitove kur e vrave Ebu Musabin (Ez-Zarkavin), Ebu Hamzen (El-Muhaxhirin), Ebu Umerin (Al-Bagdadin) apo Usamen (Ibën Ladin)? Dhe a do të fitosh pasi ta vrasësh (Umer) Esh-Shishanin, Ebu Bekrin (Al-Bagdadin), Ebu Zejdin apo Ebu Amrin?

Jo! Fitorja është kur ikën kundështari. Oj Amerikë, Mos je duke menduar se disfata përbëhet nga humbja e një qyteti apo vendi? Mos u mundëm ne kur i humbëm qytetet e Irakut dhe e bënim gjumin në shkretëtire, pa qytet e vend?

A do të pesojmë ne disfatë dhe ju fitore pasi ta pushtoni Mosulin, Sirtën, Rakan apo të gjitha qytetet, dhe ne t'i rikthehemi situatës tonë fillestare? Jo! Disfata është humbja e vullnetit dhe mungesa e moralit ushtarak.

Ti, oj Amerikë, do të fitosh vetëm në një gjendje dhe muxhahidët do të humbasin. Ne do të humbasim dhe ti do të fitosh, kur ti arrijn ta heqësh Kuranin nga gjoksat e muslimanëve, dhe sa largë që është (ky veprim)! Përkundrazi, ne jemi njerëzit e Kuranit, të cilët i shesin shpirtrat e tyre për Xhenet.

Dëgjoni dhe kuptoni, o ju amerikanë! Çfar këni korrur pas 13 viteve luftë kundër muxhahidëve në Vendin e dy Lumenjëve (Irak) dhe çfar kanë korrur muxhahidët?

Ju keni ardhur në Irak me disa qindra, madje qindra e mijëra, dhe ne ishim madje disa qindra. Kaluan vetëm tri vite kur Rumsfeldi shpalli dorëheqjen, paaftësinë dhe disfatën, dhe muxhahidët shpallen krijimin e Shtetit Islam.

{Sa e sa grupe të vogla me dëshirën e Allahut kanë triumfuar ndaj grupeve të mëdha! Allahu është me durimtarët.} (Bekare 249)

Amerika u mposhtë, shkatërrimi mbuloi ushtrinë e saj dhe filloi të bjerë, po mos t'i kishin shpëtuar sahavatët e tradhëtisë dhe të turpit. Suneti i Allahut, i pastrimit dhe sprovimit, erdhi mbi muxhahidët. Fitneja ishte e madhe, mundimi shumë i madh, derisa ne e patëm humbur kontrollin e qyteteve. Kjo nuk ua shtoi muxhahidëve vetëm se durimin dhe sigurinë. Pastaj, Amerika pati mundësin e arit që të arratisej, dhe Obama shpalli fitoren dhe tërheqjen – dhe aj është një gënjeshtar.

Pra, o ti mushk i paaftë, ku është fitorja yte e pretenduar?
Ku është harta e re e Lindjes së Mesme, me të cilën erdhi Amerika? A mos e ke harruar apo don ta harrosh? Apo ne jemi ata, të cilët e kemi vizatuar atë, dhe shkatërrimi dhe dorëheqja yte po afron!?

Ku është Iraku i lirë e i bashkuar, dhe ku është Demokracia?
Apo e mashtron vetvetën, popullin tënd dhe botën? Oj Amerikë, a nuk po e pranon Shtetin Islam? Ku është siguria, rindertimi dhe lulëzimi i premtuar? A po gënjen, oj Amerikë, apo je e paaftë për ta zbatuar premtimin tënd?

Oj amerikë, A e ke bërë botën më të sigurt nga lufta kundër nesh? Apo është përhapur frika dhe shkatërrimi? Dhe këtë mund ta dëshmojnë Kanadaja, Franca, Tunizia, Turqija dhe Belgjika!

A e ke shkatërruar terrorizmin dhe shlyer zjarrin e xhihadit, apo është përhapur në të gjitha vendet? A ke triumfuar ndaj muxhahidëve? A mos e kemi shpallur ne Hilafetin, dhe nga mirësia e Allahut po shijojmë fuqi?

Ngadal, Ngadal, oj Amerikë, sepse lufta ende s'ka mbaruar dhe ti ende s'ke fituar. Dhe me lejen e Allahut do të mposhtësh! Prit pra! Prit pra, se shpatat tona nuk janë

thyer, krahët tanë nuk janë lodhur dhe vëndosmeria jonë nuk ka përfunduar.

Ne as që jemi të lodhur e as të dobët. Përkundrazi, nga mirësia e Allahut, më të fortë se në fillim të luftës tënde ndaj nesh, oj Amerikë! Çdo ditë që mbaron, ne me mirësinë e Allahut bëhemi më të fortë dhe ti më e dobët. Ne ecim me hapa të ngurtë e të qartë, dhe me planin tënd të pasuksesshëm ti do të tronditësh.

O ju muslimanë! O Umet i Muhamedit (sallAllahu alejhi ue selem), është turpi zbulues, i cili ju tregoi të vërtetën, derisa u bë e qartë si dielli.

Këtu është e tërë bota e mosbesimit, e cila u tubua, aleate dhe e bashkuar në luftë kundër Shtetit Islam, dhe e bëri prioritet luftën dhe fitoren ndaj tij.

Çfar është justifikimi? Dhe cili është objektivi i mosbesimtarëve? Cila është e vërteta dhe slogani? Përse u bashkuan dhjetëra shtete të mosbesimit për ta luftuar Shtetin Islam? Përse Amerika dhe aleatët e saj kanë kryer më shumë se 20.000 sulme ajrore?

Përse shpenzojnë miliarda nga buxhetet e tyre kundër nesh?
Përse i formojnë ushtritë, bandat dhe milicitë e i armatosin?
Përse i dërgojnë femijët e tyre prapa oqeaneve, për t'na luftuar pa u brengosur?

Përse nuk e trajnuan, armatosen, ndihmuan dhe financuan asnjë nga luftëtarët, të cilët i kishin testuar më parë?

Pyetni ata, nëse iu përgjigjen… Ose përgjigjnu nëse keni mendje!

E gjithë bota u bashkua në luftën kundër nesh, vetëm pse ne urdhërojmë adhurimin e Allahut, duke mos i shoqëruar askë, duke nxitur në të, për të treguar besnikëri dhe shpallur tekfirin mbi të gjithë ata, që nuk e pasojnë këtë. Dhe sepse ne paralajmërojmë nga idhujtaria në adhurimin ndaj Allahut, dhe jemi të rreptë. Ky është Daveti jonë, dhe ky është Dini ynë.

Vetëm për këtë arsye ne e luftojmë botën dhe bota na lufton.

Nuk është ironi, kur Amerika pretendon se na lufton për t'i mbrojtur të shtypurit, „Liritë e Popujve“ apo popujt. Përkundrazi, ironi është që shtazët, të cilët pretendojnë Islamin dhe Dinin, i besojnë Amerikës edhe pasi u pa çfarë ndodhi me muslimanët e Shamit.

Nuk është ironi, kur Amerika pretendon të na luftoj për ta ruajtur Islamin nga falsifikimi i teprimtarëve dhe interpretimit të gabuar të injorantëve. Përkundrazi, ironi dhe katastrof e madhe është se gomarë të dijes, të cilët iu përshkruhen muxhahidëve,

lëshuan një Fetva se felëshuesit (aleatët e Amerikës në Sham) janë muxhahida në rrugë të Allahut, të cilët (kinse) i luftojnë Havarixhët e devijuar. Mallkimi i Allahut qoftë mbi të padrejtit!

O ju muslimanë, muxhahidët janë fitimtarë! Fitimtarë përmes shpatës, dëshmisë dhe argumentit. Një grup i vogël po i lufton ushtritë dhe shtetet e botës, e po qëndron vite me rradhë i palekundur. Nuk hyren në asnjë vend, e që tiranët të mos mund ta shlyenin. Nuk e luftuan asnjë ushtri, përveçse i lanë të rraskapitur, të dobët, dhe me gjakderdhje duke qarë.

Muxhahidët i kanë shpallosur të gjitha argumentet e rrejshme, pavarësisht dijetarëve të së keqes për t'i luftuar përmes kanaleve televizive. Askush nuk ka më arsyetim pas luftës në Sham, ku e vërteta u bë e qartë për të gjithë njerëzit.

Janë dy kampe, dy rradhe, dy hendeqe, një luftë mes mosbesimit dhe besimit. Një luftë e dashurisë dhe urrejtjes për Allah. Dhe çdo luftë tjetër pos kësaj është e pavlefshme. Pavarësisht sloganeve, të cilat mosbesimtarët i ushqejnë. A kështu janë pohimet e Perëndimit të mosbesimit, për mbrojtje të civilëve, „Drejtave të njeriut" dhe „Lirisë"? Maska e fisnikerisë së rreme ka rënë dhe fytyra e shëmtuar u bë e dukshme nën bombat e vdekjes, shkatërrimit, dhe gazit të nusejrive. Kështu që Amerika dhe aleatët nuk u bënë të dëshpëruar dhe nuk kishin dhimbje, vetëm kur muxhahidët avancojnë dhe fitojnë.

Bota nuk qanë për masakrat ditore të rusëve e nusejrive ndaj muslimanëve. Emocionet e Evropës, Amerikës dhe popujve të mosbesimit nuk nxitën për shkak të dëbimit të milionave. Dhe sëmundja e urisë, vuajtja dhe vdekja e mijëra të shtypurve dhe të rrethuarve nga fëmijët, gratë dhe të moshuarit nuk i shqetëson ata.

Amerika dhe aleatët e saj nuk i kanë parë ata në Guta, ez-Zabadani, Madaja dhe Ma'adanija. Nuk kanë parë rrethim, përveç rrethimit të qytetit El-Hejr (Deir ez-Zor), që është nën rrethim të muxhahidëve. Pra nxituan për shpëtimin e tij dhe hedhjen e ndihmave të mëdha ushqimore për çdo ditë për nusejritë. Evropa dhe popujt e mosbesimit nuk kanë ethe përshkak të shkatërrimit të spitaleve dhe lagjëve të banimit nga rusët. Ndërsa pagjumësia dhe çmenduria i kap ata kur Shteti Islam i pret disa koka të mosbesimit. Ata bëhen të brengosur, të furishëm, kërcënojnë, bombardojnë dhe tubojnë, derisa veshët e tyre janë të shurdhër dhe sytë të verbër ndaj asaj që kryqtarët, hindutë dhe ateistët iu shkaktuan nga masakrat dhe krimet muslimanëve në Burma, Turkistan, Indonezi, Kashmir, Filipine, Palestin, Bosnje, Afrikën Qëndrore, Qeqeni, Iran dhe kudo. Pra nuk ka agresion, krim e terrorizem kur shkelësi nuk është musliman. Dhe nuk ka agresion, krim e terrorizem kur viktima është musliman.

Po, o ju muslimanë {E të shkatërrojë me argument atë që u shkatërrua dhe ta bëjë të

jetojë me argumente atë që jetoi.} (Enfal 42)

Sa u takon dijetarëve të së keqes, predikuesve dhe imamëve të dollarit, dhe komitetit të magjistarëve, hipokritëve dhe agjentëve më të medhenjë, u bë e qartë se e kota e fetvave të tyre, të cilat i vjellin, dhe argumentet e rreme që i shpërndajnë, (se) ato (fetva) nuk do t'iu bëjnë më dobi zotërinjve të tyre, me lejen e Allahut. Ata do të dështojnë, edhe nëse e japin maksimumin dhe e braktisin dembelizmin, ngase të gjithë e njohin të vërtetën mbi ta.

Kur zotërinjtë e marrin kontrollin mbi qafat e adhuruesve të tyre, ata japin fetva se është obligim dëgjimi i tyre, dhe e ndaluar mos përfillja e urdhërave të tyre, dhe ndalesa e xhihadit. Pavarësisht mosbesimit, tiranisë, teprimit të tyre, dhe shpërndarjes së ligësisë. Por kur muxhahidët e marrin nën kontroll një qytet dhe gjykojnë me atë që Allahu e zbriti, vlon gjaku i tyre dhe shtohet zemërimi i tyre. Ata i marrin përseri të vjellurat e tyre dhe lëshojnë fetva për mos dëgjim të muxhahidëve dhe për obligimin e luftimit, dëbimit dhe shkatërrimit të tyre, pavarësisht nga gjaku dhe shkatërrimi i muslimanëve. Me lejen, madje me rekomandimin e mosbesimtarëve si ndihmues. Dhe pavarësisht masakrave, torturave, shkatërrimeve dhe debimeve të muslimanëve, ata janë vetëm në një gjendje: Të shurdhër, memec dhe të verbër. (Nuk ka) Asnjë fetva, qorrtim apo kontestim. Mirëpo, kur muxhahidët e vrasin një mosbesimtar në fund të botës apo përgjigjen përmes një vepre, gomarët e dijes behen të zhurmshëm dhe tregojnë gatishmerinë e tyre, distancohen, kontestojnë dhe shprehin ngushëllime duke qarë.

Tiranët nga sunduesit e vendeve të grabitura të muslimanëve nuk kanë lënë asnjë nga veprat felëshimit pa e bërë, përveç konsulltimit të tyre me dijetarët e së keqes. Muxhahidët nuk etablojnë obligime, nuk ngjallin sunet, nuk zbatojnë gjykime dhe nuk kryejne dënime, vetëmse dijetarët e sunduesve ta kritikojnë këtë, t'i sulmojnë, gjykojnë dhe t'i përhapin argumentet e rreme, për të parandaluar nga rruga e Allahut.

Mjerë për ju, o ju dijetarë të së keqes. Në ditën e gjykimit, atë ditë kur të fshehurat do të zbulohen, nuk do të keni arsyetime.

Mjerë për ju! I keni ndryshuar fjalët, tolerancën e Islamit e keni bërë besnikëri ndaj mosbesimtarëve, tiranëve dhe idhujtarëve. Armikun sulmues në mes të bazave ushtarake në tokat e muslimanëve, ju i keni bërë njerëz të traktatit. Nga Demokracia e idhujtarisë dhe mosbesimit, e keni bërë një komitet sheriatik. Besnikëria juaj ndaj sunduesve felëshues dhe afrimi tek të padrejtit, që ju e bëtë me urtësi. Fjalën e vërtet tek tirani sundues mosbesimtar, ju e shpallet si rebelim kundër udhëheqësit.

Ju e keni fshehur atë që Allahu e zbriti, e keni ndaluar xhihadin, nxitimin në të e shpallet fitne, dhe zbatimin e tij e deklaruat si ligësi. Sulmin e armiqëve mosbesimtarë

e deklaruat si „Lejim i gjakut të mbrojtur“. Muxhahidët, të cilët etablojnë drejtësinë, i keni shpallur havarixhë të devijuar. Agjentët demokratik, nacionalist, sekularist dhe felëshues të Amerikës dhe qeneve të tyre, ju i deklaruat muxhahida.
Mosbesimin ndaj tagutit, e keni deklaru si një fitne të madhe, dashurinë dhe urrejtjen për Allah si krim, dhe sunduesit tiranë felëshues si sundues të së drejtes dhe udhëheqës të muslimanëve.

Librin e Allahut ju e hodhet mprapa shpinës tuaj, ajetet e Allahut i shitët për një çmim të lirë dhe u larguat nga ajetet dhe dini i Allahut. Një shembull për ju, o ju felëshues, është qeni dhe gomari, i cili mban libra mbi shpinen e tij. Ju e keni shkëmbyer udhëzimin me devijimin, faljen me dënimin. Mallkimi i Allahut, i melaikëve dhe të gjithë njerëzve qoftë mbi ju!

„Do të shkojmë tek sunduesit në ditën e Gjykimit dhe te Allahu do të tubohen grindesit.
Kur të takohemi te Zoti ynë për llogaritje, do të shohim kush është keqbërësi.“ (Poezi)

O ju muslimanë, ne nuk bëjmë xhihad për t’i mbrojtur, çliruar apo pushtuar tokat. Ne nuk luftojmë për një pushtet kalimtar, zyra apo rrenoja të kësaj dunjaje. Po të ishte diqka nga këto rrenoja qëllimi ynë, ne nuk do t’a luftonim mbarë botën me gjith fetë dhe popujt e saj. Po ta kishim mundësinë ta vrisnim një nga luftëtarët tanë, e kishim bërë këtë duke kursyer vështirësinë. Mirëpo, Kurani na obligon që ta luftojmë tërë botën pa përjashtim, dhe ne nuk kemi bërë asgjë më shumë se etablimin e sheriatit të Zotit tonë.

Po ta kishim mundësinë, kishim zgjedhur dhe ndryshuar. Po të ishte ajo për të cilën ne luftojmë një nga mendimet, në do të tërhiqeshim nga kjo. Po të ishte një prirje, ne do ta zëvendësonim. Po të ishte një kushtetut, ne do ta kishim ndryshuar. Po të ishte fati, ne do ta negocjonim. Po të ishte një pjesë, ne do të ishim të kënaqur. Mirëpo, është Kurani dhe udhëzimi i Pejgamberit tonë (sallAllahu alejhi ue selem).

{A është i njëjtë ai, që është i mbështetur në argument të qartë prej Zotit të vet, si ai që veprat e tij të këqija i janë hijeshuar dhe ndjekin epshet e veta?}(Muhamed 14)

Motivi ynë është ajo që erdhi nga Zoti ynë.

{Juve u është bërë obligim lufta,} (Bekare 216)

{Dilni (në luftë), le t‘ju vijë (lufta) e lehtë ose e rendë} (Tevbe 41)

{Përgjigjjuni (thirrjes së) Allahut dhe të të dërguarit kur ai (i dërguari) ju fton për atë që ju jep jetë,} (Enfal 24)

{Ç'keni që nuk luftoni për Zotin} (Nisa 75)

{Nëse nuk dilni (në luftë), Ai do t'ju dënojë} (Tevbe 39)

{mos ua ktheni shpinën} (Enfal 15)

{Luftoni të gjithë idhujtarët pa dallim} (Tevbe 36)

{A u frikësoheni atyre? Më e drejtë është t'i frikësoheni Allahut, nëse jeni besimtarë.} (Tevbe 13)

{Luftoni ata, Allahu i dënon dhe i mposhtë ata nëpërmjet jush} (Tevbe 14)

{Luftoni ata që nuk besojnë Allahun e as botën tjetër, nuk e konsiderojnë të ndaluar (haram) atë që e ndaloi Allahu dhe i dërguari i Tij, nuk besojnë fenë e vërtetë, prej atyre të cilëve u është dhënë libri, derisa ta japin xhizjen në dorë e duke qenë të mposhtur.} (Tevbe 29)

{Pra, kur t'i takoni në (luftë) ata që nuk besuan, mëshonju në qafë} (Muhamed 4)

{Luftoni ata derisa të mos mbetet idhujtari (besimi i kotë), e i tërë adhurimi të bëhet vetëm për Allahun.} (Enfal 39)

Ne do të luftojmë, luftojmë, luftojmë, derisa i tërë adhurimi t'i takojë Allahut. Nuk do t'i lusim njerëzit që ta pranojnë dinin, gjykimin dhe etablimin e sheriatit të Allahut. Kush e pranon këtë, pra ky është sheriati i Allahut, e kush e urren, është i pakënaqur me të dhe e refuzon, ne do t'ia fusim kokën në tokë. Ky është dini i Allahut…

Ne do t'i shpallim felëshuesit mosbesimtarë, do të distancohemi nga ta dhe do t'i urrejmë mosbesimtarët dhe idhujtarët.

{Ju e keni shembullin më të mirë te Ibrahimi dhe te ata që ishin me të, kur i thanë popullit të vet: „Ne tërhiqemi prej jush dhe prej asaj që adhuroni, pos Allahut, nuk besojnë tuajën, prandaj ndërmjet nesh e jush është e hapët armiqësia e urrejtja derisa ta besoni vetëm Allahun, Një!} (Mumtehine 4)

Pra nuk është e mundur të jemi besnik ndaj mosbesimtarëve dhe felëshuesve të tubimeve ushtarake nacionaliste, apo fraksioneve demokratike sekulariste, dhe të bëhemi aleat e t'i ndihmojmë, ashtu siç e bëjnë felëshuesit e të ashtuquajturave „Grupe Islame".

{E kush prej jush i miqëson ata, ai është prej tyre.} (Maide 51)

{Juve u është shpallur në librin (Kur'anin) që, kur të dëgjoni se po mohohet Kur'ani i Allahut dhe po bëhet tallje me të, mos rrini me ata derisa të mos hyjnë në bisedë tjetër. Përndyshe, ju do të jeni si ata. Allahu do t'i tubojë tradhëtarët dhe jobesimtarët që të gjithë në xhehenem.} (Nisa 140)

Nuk ështe e mundur për neve që të kënaqemi me ta, të nxitojmë pas tyre, e këtë për të mos bërë mosbesim e idhujtari, duke mos e treguar armiqësinë dhe urrejtjen ndaj tyre, por vëllazërimin, dashurinë dhe lojalitetin, siç e bëri El-Kaida e Shamit, fronti humbës i felëshimit. Në qoft se ne nuk iu tregojmë mosbesimtarëve armiqësinë dhe urrejtjen, humbet dashuria dhe urrejtja për Allah, e me këtë edhe dini dhe mosbesimtarët përzihen me besimtarët.

„A mendoni ju, se dini nga thirrja „Lebbejk" në Haxh, kryerja e faljes së Namazit dhe heshtja mbi njerëzit qëndron;
Që të jemi paqësor me ata që e luftojnë dinin? Me të vërtetë, ky din nuk është asgjë tjetër pos dashurisë dhe urrejtjes (për Allah), si dhe lojalitet dhe shkëputje nga çdo devijues dhe mëkatar." (Poezi)

{Ata që e mohuan të vërtetën janë miq të njëri-tjetrit. E nëse nuk e bëni atë (të ndihmoni e të kujdeseni për njëri-tjetrin), bëhet trazirë dhe rrëmujë e madhe në tokë.} (Enfal 73)

Po ta dinim ne, se një nga selefët e devotshëm, do t'ua zgjaste mosbesimtarëve një gjerësi dorë, me pretekst përkrahjen e popullatës apo ruajtjes së ndërtesave nga shkatërrimi, ruajtjes së gjakut apo ndonjë përfitimi tjetër, ne e kishim bërë, ashtu siç e bëri Kaida e të pamendurit të Umetit. Mirëpo, është një Kuran fisnik me vlerë, një Sunet i pastërt dhe një Menhexh dhe Din Hanif i drejt, i cili nuk pranon heqje dorë ose shtrembërim.

Ne luftojmë deri në vdekje, edhe nëse zhduken bagetitë, shtëpitë të shkatërrohen, nderet të abuzohen, të humbin jetëra dhe të derdhet gjaku. Sepse, ose jetojmë me nderin e Dinit tonë, si finsik dhe të lirë, ose vdesim në këtë (rrugë) me nder!

O ushtarët e Shtetit Islam, nuk është sekret për ju, që Amerika kryqtare dhe aleatët e saj, si dhe të gjithë popujt e mosbesimit janë rreshtuar prapa saj (Amerikës) dhe felëshuesve, dhe janë duke ju kërcënuar. Çdo ditë pretendojnë, se shkatërrimi i Shtetit është afër dhe se kjo fushatë do t'ia thejë kurrizin. Ata ju kërcënojnë dhe mundohen t'ju frikësojnë, por Zoti juaj ka thënë:

{A nuk Allahu që i mjafton robit të vet (Muhamedit)? E ata të frikësojnë ty me të

tjerët pos Tij. Po atë që e ka humbur Allahu, për të nuk ka udhëzues! Atë që Allahu e drejton, atë nuk ka kush që mund ta humbë; a nuk është Allahu i gjithëfuqishëm që ndërmerr ndëshkime?} (Zumer 36-37)

Allahu iu mjafton adhuruesve të Tij, dhe Allahu është i Plotfuqishëm, Pronar i Ndëshkimit. Fuqia e gjitha i takon Allahut, pra nëse i besoni Allahut dhe punoni për Të, asgjë nuk do t'ju frikësojë përveç Allahut. Ngase, çdo gjë që është nën (forcën) e Allahut, është inferiore, dhe çdo fuqi pos Allahut është e vockël dhe e dobët.

Që nga muaji i parë i shpalljes së Shtetit Islam, felëshuesit, kryqtarët dhe ateistët i folin vetës, se një ditë mund ta shkatërrojnë. E filluan një luftë pas tjetrës, një fushatë pas tjetrës, dhe çdo herë humbasin dhe Allahu i le të bien në turp. Pra kërcënimi nuk është diqka e re.

Dhe turpi i tyre nuk është largët. Për më tepër, ditët (e fitores dhe të humbjes) janë të caktuara. Pra kush mendon, se ne luftojmë për një copë tokë apo një sundim, ose fitorja arrijn përmes kësaj, ky pra ka rënë thellë në devijim. Ne luftojmë nga bindja dhe afrimi tek Allahu.

Fitorja është, që ne me nder të Dinit tonë të jetojmë dhe të vdesim në te, pavarësisht a na jepë Allahu forcën apo ne të flejmë në shkretëtirë si të dëbuar dhe të përsekutuar. Pa marrë parasysh, nëse një prej nesh futët në burg apo bie në gjumë në shtëpinë e tij, i sigurtë dhe i lumtur. Pa marrë parasysh a fitojmë dhe triumfojmë, apo plagosemi dhe mbytemi. Ngase fitore tek ne është që të jetojmë si muvehidë (monoteistë), ta bëjmë mosbesimin mbi tagutin, ta plotësojmë dashurinë dhe urrejtjen për Allah, dh ta etablojmë Dinin. Nëse kjo veq është arritur, ne veçse jemi fitimtarët. Gjithsesi ne jemi fitimtarët! Kjo është e vërteta, dhe pasha Allahun nuk është slogan!

Kjo është shkruajtur me gjakun e ushtarëve të vërtëte të Shtetit dhe udhëheqësve të tij, dhe kush është në diçka tjetër, se në këtë radhin tonë, ai nuk është prej nesh dhe duhet të përjashtohet nga radha jonë, apo të largohet edhe nëse kjo ndodh pas një kohe.

{Le të luftojnë në rrugën e Allahut, ata që e japin jetën e kësaj bote për botën tjetër. Kush lufton në rrugën e Allahut e mbytet (bie dëshmor) ose triumfon, Ne do t'i japim atij shpërblim të madh.} (Nisa 74)

Nga Abdullah Ibën Amri është transmetuar, se i dërguari i Allahut (sAllahu alejhi ue selem) ka thënë: „Asnjë prej trupave nuk del, të marrë plaçkë, të shpetoi, përveç se ata humbasin dy të tretat e shpërblimit të tyre. Dhe asnjë nga trupat nuk dështon apo

lëndohet, përveç që ta marrin shpërblimin e plotë."

Pra, o ju ushtarët e Shtetit Islam, rishikojeni qëllimin tuaj në mënyrë të përsëritur, pastrojeni të brendshmen tuaj dhe gëzohuni, se ju jeni fitimtarë te Allahu, ngase ne jemi të sigurtë dhe nuk jemi të gënjyer. Pasha Allahun, ne nuk jemi të gënjyer!

Lajmeroni El-Selulin (dinastia e sauditëve) për më të keqen, që shumë shpejt do t'i godasë me lejen e Allahut, dhe ata do të jenë humbësitë e parë, In sha Allah.

Muslimi transmetoi nga Nafi ibën Utbah, ai tha: „E kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (sAllahu alejhi ue selem) duke thënë: „Ju do ta sulmoni Gadishullin Arabik dhe Allahu do t'ua mundësoj që ta pushtoni. Pastaj do ta sulmoni Persin dhe Allahu do t'ua mundësoj që ta pushtoni. Pastaj do ta sulmoni Dexhallin dhe Allahu do t'ua mundësoj që ta mposhtni."

Edhe nëse dijetarët në vitet e mehershme kishin mendime të ndryshme për kuptimin e pushtimit të Gadishullit Arabik, por sot është bërë e qartë dhe Pejgamberi ynë (Sallahu alejhi ue selem) e ka thënë të vërtetën dhe nuk ka gënjyer. Të keni zell, ngase ju po i luftoni popujt për shkak të Umetit. Nëse jeni të qendrueshëm ju do të fitoni, por nëse largoheni (nga rruga) do të humbasni. Para jush ka nga betejat, për të cilat nuk do të dilte i falimentuari dhe frikacaku. Dhe ju jeni të përshtatshëm për këtë, me lejen e Allahut.

Ja ku është Ramazani, muaji i luftimit dhe xhihadit ka arritur tek ju. Muaji i pushtimeve. Pra përgadituni dhe qëndroni në gatishmëri. Pra përgadituni dhe qëndroni në gatishmëri!

Çdo kush prej jush le të jetë i kujdesshëm, që të qëndroi si luftëtar duke kërkuar atë që është te Allahu. Bëjeni që të jetë një muaj shkatërrues për mosbesimtarët kudo. Kjo vlen sidomos për ushtarët e Hilafetit dhe ndihmuesit e tyre në Evropë dhe Amerikë.

Pra, o adhurues i Allahut, o ju muvehidë (monoteistë), nëse tiranët e kanë mbyllur derën e hixhretit (migrimit), ju pra hapeni derën e xhihadit në mesin e tyre dhe bëjeni që veprimi i tyre të jetë shkatërrues për ta. Vepra më e vogël që ju mund ta bëni në vendin e tyre është më e mirë dhe e dashur se (vepra) tek ne, si dhe më efikase për ne dhe më e dhimbshme për ta. Nëse njëri prej jush dëshiron dhe nxiton t'i bashkohet Shtetit Islam, tjetër kush nga ju dëshiron të jetë në poziten tuaj, për t'iu shkaktuar pikëllim ditë e natë kryqtarëve, për t'i terrorizuar dhe trembur, kështu që fqinji të frikësohet nga fqinji i tij.

Nëse dikush prej jush nuk është në gjendje të bëjë diçka, pra mos ta përçmoj gurin, me të cilin e godet një kryqtar në vendin e tij, ngase kjo ka një efekt të madh tek

muxhahidët dhe është një pasoj e dhimbshme për mosbesimtarët.

Neve na ka arritur, se disa prej jush nuk mund të bëjnë asgjë, pasi ata nuk mund t'i arrijnë qëllimet ushtarake dhe kanë dyshime mbi lejimin e sulmeve ndaj të ashtuquajturve „Civilë".

Pra dijeni, se në vendin e kryqtarëve nuk ka mbrojtje të gjakut dhe të ashtuquajtur „Të pafajshëm". Në këtë pikë nuk është e mundur përmendja e argumenteve në mënyrë të detajuar, pasi ato janë të shumta, megjithatë më së paku kjo bie nën „Hakmarrja e njëjtë për të njëjtën".

Avionët e tyre luftarakë nuk dallojnë mes të armatosurit ose të paarmatosurit, as mes një gruaje dhe një burri. Dhe dijeni, se operacionet kundër të ashtuquajturve „Civilë", janë më të dashura dhe më të dobishme për ne, pasi iu shkaktojnë atyre më shumë dhimbje dhe i trembin më tepër.

Pra çohuni, o ju muvehidë (monoteistë) kudo, që ta pranoni ndoshta shpërblimin madhështor apo shehidllëkun në Ramazan.

„Ne nxituam pa ushqim drejt Allahut, përveç takvallëkut dhe veprës, si dhe durimit për Allah në xhihad, dhe çdo ushqim mund të perfundojë, përveç takvallëkut, devotshmerisë dhe
drejtësisë." (Poezi)

O Allah, na bërë ta presim Ramazanin, na ndihmo që të bindemi dhe na forco. O Allah, ne nuk iu frikësohemi askujt përveç Teje, dhe ne nuk kërkojmë asgjë pos faljes dhe kënaqësisë Tënde.

O Allah, e mbarë bota u tubua kundër nesh. O Allah, ata gjëmuan vetëm pse kemi thënë „Zoti ynë është Allahu", pra na mbroj nga ta, o i Plotfuqishëm, ngase vetëm Ty të marrim për mbrojtës. Na ndihmo, o el-Hajjul el-Kajjum, sepse ne vetëm Ty të thërrasim për ndihmë.

O Allah, na ndihmo kundër Amerikës dhe aleatëve nga hebrenjët, kryqtarët, rafiditë (shiitët), ateistët dhe grupet, frontët dhe fraksionet e felëshimit, si dhe nusejritë dhe aleatët e tyre dhe të gjithë armiqët e Tu.

Nuk ka Zot pos Teje, madhëruar qofsh, ne ishim nga të padrejtit.

Dhe paqja dhe bekimet qofshin mbi Pejgamberin Muhamed, familjen e tij dhe mbi të gjithë shokët e tij. Dhe falenderimi i takon Allahut, Zotit të botëve.